

İslanmış Koridorlar

– Harun Yıldırım · 22 Ağustos 2013

İSLANMIŞ KORİDORLAR

İslanmış koridorlar avludaki toz üzgün
Delik tuğladan çıkmış uçup gidiyor zaman
Vuslat yarışır sanki hayat tam dolu dizgin
Kemikler ayaz tuttu kat kat vay aman aman
Külleniyor ocakta hıçkırık tutmuş kışlar
Zelzele var belli ki yerlere düştü başlar

Peykeler çıkmak ister hangi gedik açıksa
Soba gardiyan olmuş boruları kelepçe
Küheylan aşmak ister hangi duvar göçükse
Yağlıleke mürekkep yaz mühürsüz dilekçe
Degirmen taşı gibi gıcırda lüle dişler
Beşiklere takılmış sallanıyor gülüşler

Hani nerde adalet bozuk bütün tartılar
Bir elim korkulukta ayaklar basamakta
Getirin özgürlüğü ey balıkçı martılar
Kapanmış gök vanası bulutlar susamakta
Düvar örümcek sarmış korkuyor isli taşlar
Titreyen mumlar söndü kalp atışı yavaşlar

Neyin rüyası bilmem hayalet mi gördüğüm
Rüzgardan çarpan kapı birden düştü sırlara
Fikirler güvelenmiş akıl sanki kördüğüm
Hayalim çıkmak ister iklimlerde kırlara
Özgürlük bu mu dedim baktım uçan kuşlara
Örümcek yuva yaptı gözçanağım kaşlara

HARUN YILDIRIM